

Centrale pointer

- Målgruppen er afgrænset til voksne borgere, med sent diagnosticeret eller hvor der er mistanke om gennemgribende udviklingsforstyrrelse som fx autismespektrumforstyrrelser
- Kommunen/egen læge møder borgere med generaliserede udviklingsforstyrrelser som:
 - Er "ukendte": Ikke tidligere diagnosticeret, men ændrede krav, fx i forbindelse med voksenliv, forældreskab, uddannelse og beskæftigelse, udløser symptomer på grundlæggende lidelse eller symptomer på anden psykiatrisk lidelse
 - Er "kendte" med generaliseret udviklingsforstyrrelse, men ændrede krav udløser symptomer som ovenfor
- Egen læge møder borger, som henvender sig med symptomer og/eller mistrivsel, kommunen møder borger, som er sygemeldt eller ledig
- Psykiatrien og praktiserende speciallæge i psykiatri kan afklare diagnostisk (herunder differentialdiagnostik hvor der skelnes mellem forskellige sygdomme med overlappende symptomer), behandle komorbiditet, give psykoedukation og beskrive generel funktionsevne og behandlingsbehov som relateret til diagnosen
- Psykiatrien kan internt vælge at henvise til regionsfunktionen "Diagnosticering af psykiske udviklings- og adfærds-forstyrrelser". Her kan personer, der ikke er blevet diagnosticeret i barndommen for blandt andet autisme og Aspergers Syndrom, blive udredt. Funktionen varetages i tæt samarbejde med børne- og ungdomspsykiatri.
- Det vil generelt være speciallæge i psykiatri og kun sjældent speciallæge i almen medicin, som stiller diagnosen generaliseret udviklingsforstyrrelse
- Sværhedsgrad af symptomer og behov for tværfaglighed er afgørende i forhold til hvilken aktør i sundhedsvæsenet der skal på banen – ikke kapacitet
- Der findes ingen helbredende behandling af generaliseret udviklingsforstyrrelse, hvorfor indsatser skal sikre tilpasning af omgivelser og krav
- Kommunen skal sikre funktionsmæssig afklaring, med henblik på at sikre borgerens retssikkerhed og at der gives de rette indsatser
- Kommunen kan, med inddragelse af fx sundhedskoordinator, klinisk funktion, autisecenter og ekstern aktør, beskrive den specifikke funktionsevne og specifikke støttebehov, og kan på baggrund heraf iværksætte relevante indsatser